

Protokół z otwartego posiedzenia
Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia
na Wydziale Teologii UWM w Olsztynie
dnia 27 czerwca 2013 r.

W zebraniu uczestniczyło 20 osób (lista osób w załączniku). Prowadziła zebranie przewodnicząca Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Teologii - dr hab. Katarzyna Parzych, prof. UWM.

1. Przewodnicząca Zebrania dr hab. Katarzyna Parzych, prof. UWM poinformowała o celu zebrania czyli podwyższaniu jakości kształcenia na Wydziale Teologii, następnie:
  - Wymieniła elementy składające się na mierzenie jakości kształcenia według Krajowych Ram Kwalifikacji:
    - Efekty kształcenia obszarowe (wytyczne ministerialne): wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
    - Efekty kształcenia kierunkowe: j.w.
    - Opis przedmiotów przy pomocy efektów
    - Dobór formy zajęć do efektów
    - Weryfikacja efektów w osiągnięciach studentów
  - Zapoznała z systemem projakościowym na Wydziale:
    - Wspólne efekty dla różnych przedmiotów
    - Wzajemne odniesienie i zależność efektów: „wiedza i umiejętności dla społeczności”
    - Pełna realizacja efektów w sylwetce absolwenta kierunku
    - Miernik jakości kształcenia: zgodność zamierzonych o osiągniętych efektów
    - Ocena działań projakościowych: wątki wzmacniające i osłabiające
    - Monitoring projakościowy – WSZYSCY
    - Zespół – koordynuje funkcjonowanie Systemu
  - Wyjaśniła poziomy systemu projakościowego: Sylabus; Zajęcia i praca własna studenta; Promocja studenta do dalszych etapów w kierunku pełnego osiągnięcia efektów kształcenia; Zespół zbiera informacje i weryfikuje pod względem zgodności procesu kształcenia z wymogami KRK.
  - Wyjaśniła na czym polega monitoring działań projakościowych. Jest to: Analiza dokumentów; Wskazywanie miejsc „rozbieżnych”; Poszukiwanie przyczyn „rozbieżności”; Wskazywanie sposobu niwelowania „rozbieżności”; Dyskusowanie problemów Systemu; Propozycje dla Rady Wydziału
  - Zapoznała z pracami wykonanymi przez Zespół od 1.01.2013 r. do 21.06.2013 r. Są to: Analiza magisteriów; Badania ankietowe dot. zajęć w sem. 1 i 2; Analiza dokumentacji praktyk; Analiza prac pisemnych; Badania ankietowe wśród nauczycieli; Badania ankietowe dot. pracy dziekana; Analiza sprawozdań kierowników i samorządów; Analiza protokołów konsultacji z podmiotami zewnętrznymi.
  - Przedstawiła zauważone przez Zespół problemy związane z systemem projakościowym, dotyczące: sylabusów, prowadzonych zajęć, weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia i pracy Zespołu Dot. Sylabusu: brak, wady, pomijanie; Dot. Zajęć: niemożność realizacji założeń z sylabusów; Tendencje do obniżania poziomu "wiedzy"; aktywizacja studentów; brak dyscypliny administracyjnej u niektórych nauczycieli; „niezgrane” przedmioty; potrzeba podsumowywania zajęć; pomoce multimedialne; styl komunikacji.
Dot. weryfikacji efektów: magisteria niedopracowane pod względem formalnym; dokumentacja jest dostosowana do indywidualnych przyzwyczajzeń prowadzących; brak opisu warunków zali-

czenia; prace referatowe i z poleceniami sprawdzającymi; naruszanie praw autorskich; niedobór danych z hospitacji.

Dot. Zespołu: tylko odgórne wytyczne; niepełna dokumentacja; w zasadzie nie było całkowicie "czystej" pracy; niechęć nauczycieli akademickich do rozbudowanej biurokracji; sprzeciw wobec osób przeprowadzających analizy dokumentacji; obciążenie członków Zespołu; ośrodki afiliowane do Wydziału Teologii w Olsztynie nie są monitorowane projakościowo; praktyki duszpasterskie alumnów nie są dokumentowane.

- Zapoznała z propozycjami rozwiązania wymienionych problemów:
  - rzetelne opracowanie sylabusów do wszystkich przedmiotów
  - poszerzenie Zespołu
  - włączenie w proces monitoringu projakościowego ośrodków afiliowanych
  - opracowanie sylabusu i prowadzenie dokumentacji dotyczącej praktyk duszpasterskich
  - dyscyplinowanie nauczycieli pod względem zachowania wymogów formalnych
  - wypracowanie formularza pracy pisemnej studenckiej, przeznaczonej do analizy projakościowej.
  - wprowadzenie w studium doktoranckim elementów konwersatorium
  - organizowanie sesji naukowych z udziałem doktorantów - i innych studentów (także z ośrodków afiliowanych) - jako jednej z form zajęć, podlegających Systemowi projakościowemu
  - wypracowanie praktyk integrujących środowiska nauczycielskie, a także integrujące nauczycieli i studentów - np. rekolekcje
- Określiła pojawiające się dylematy
  - Jakie są różnice w strukturze między kolokwium/zaliczeniem śródsemestralnym a końcowym?
  - Jakie są sposoby wchodzenia na poziom "wdrażania" teorii w praktykę - czyli: jak przełożyć wiedzę na umiejętności i kompetencje społeczne?
  - Jak wspomóc nauczycieli w procedurze nagminnego braku poszanowania dla prac autorskich?
  - prace Zespołu mają być zintegrowane z pracą wszystkich nauczycieli i pracowników administracji
- Zachęciła do wyrażania własnych opinii i do dyskusji na temat poruszanych spraw.

2. Rozpoczęła się ożywiona dyskusja:

- ks. dr hab. S. Ewertowski, prof. UWM, prodziekan ds. nauki z pewną dezaprobatą odniósł się do procedury związanej z wdrażaniem systemu projakościowego, twierdząc, że gubimy idee uniwersytetu, zbliżamy się do idei szkoły średniej, ograniczamy autonomię nauczycieli akademickich. Zamiast pomagać kontrolujemy.
- ks. dr hab. Piotr Duksa, prof. UWM, dziekan Wydziału Teologii, przedstawił szeroko swoje opinie, sugestie i postulaty dotyczące zaprezentowanego raportu:
  - skrócenie i uproszczenie raportów;
  - przeprowadzanie znacznie mniej analiz;
  - uszanowanie prawa nauczyciela akademickiego do kształtowania własnego warsztatu pracy (nie narzucanie własnych rozwiązań innym)
  - Nie mnożenie biurokracji, która i tak jest duża ...
  - wnioski, sugestie, postulaty Zespołu (nie zalecenia): przemyślane, przedyskutowane, konkretne, ze wskazaniem na adresata.

- ks. dr J. Guzowski, prodziekan ds. kształcenia stwierdził, że niektóre punkty raportu nie są w pełni zrozumiałe. Poinformował, że jest druga wersja sylabusu, który dopiero wejdzie w życie od nowego roku akademickiego i jest bardziej przystępny.
- ks. dr M. Tunkiewicz odniósł się do zaliczeń praktyk z zakresu pomocy społecznej, twierdząc, że zaliczenie bez oceny jest bardziej zasadne w sytuacji gdy opiekunowie praktyk nie są zobowiązani do wyrażania pisemnej opinii na temat zaangażowania praktykanta. Temat praktyk podjął ks. dr Z. Kieliszek, prodziekan ds. studenckich oraz dr A. Nalewaj wyrazili swoje zdania odnośnie do oceniania praktyk w sądach i domach pomocy społecznej, gdyż sprawa oceniania tych praktyk nie jest łatwa.
- ks. dr Z. Kieliszek, prodziekan ds. studenckich, odniósł się do problemu związanego z pracą Zespołu, który dotyczy sprzeciwu wobec osób przeprowadzających analizę dokumentów. Przypisywanie komuś jakichś intencji i wyciąganie z tego wniosków jest nieuprawnione i może rodzić napięcia i sprzeciw nauczycieli. Ponadto uważał, że niezasadne jest twierdzenie, iż testy nie sprawdzają kompetencji społecznych. Wypełnienie testu wymaga dużej dyscypliny i opanowania stresu i to chociażby ma wartość gdyż uczy umiejętności koniecznych w życiu społecznym.
- ks. dr Jan Guzowski, prodziekan ds. kształcenia poinformował, że Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia przygotowuje różne prace ułatwiające pracę komisji wydziałowych.
- dr hab. Katarzyna Parzych, prof. UWM, przewodnicząca zebrania podjęła temat ankiet ocen nauczycieli przez studentów, informując że wypełnianie ankiet przez studentów zyskało bardzo mały odzew. Ten temat także wywołał ożywioną dyskusję, wypowiedziało się kilka osób odnośnie do formy i czasu wypełniania ankiet oraz jej rangi dla oceny parametrycznej nauczyciela. Ponieważ jej ranga jest duża, dlatego należałoby więcej uwagi przyłożyć do przeprowadzenia ankiety, aby dawała bardziej miarodajne wyniki. Wszyscy byli zgodni, że system ankietowania zajęć nauczyciela jest bardzo niedoskonały.
- ks. dr Z. Kieliszek, prodziekan ds. studenckich postawił pytanie, czy nie byłoby wskazane, aby uzyskać od studentów informację zwrotną, czy treści oferowanego im programu zajęć są przydatne dla ich przyszłej pracy.
- dr M. Dagiela, zasygnalizowała potrzebę przekazania nauczycielom wyników analiz przeprowadzonych przez Zespół.
- Przewodnicząca Zebrania stwierdziła, że Zespół także doskonali się w swej pracy i uczy efektywnego przygotowywania protokołów i raportu, ale każda osoba ma dostęp do danych dotyczących swej osoby.
- ks. dr C. Opalach, uwrażliwił na potrzebę skorelowania wymagań z zapisami w sylabusie.
- ks. dr hab. P. Duksa, prof. UWM, dziekan WT, pracę Zespołu nazwał gigantyczną
- ks. dr Z. Kieliszek, prodziekan ds. studenckich wyraził, że efekty kształcenia mają sprawdzać minimalny poziom wiedzy i trzeba zwracać w przyszłości uwagę na te elementy analizy, które efekty te obniżają. Ocena dostateczna oznacza, że student osiągnął wszystkie efekty kształcenia, ale na ocenę dostateczną. Na ten temat rozwinęła się dyskusja, w której swoje zdanie wyraziła dr hab. A. Zellma, prof. UWM, twierdząc, że efekty kształcenia dotyczą średniego poziomu.
- dr hab. K. Parzych, prof. UWM postawiła pytanie o dokumentację praktyk duszpasterskich.

- Ksiądz Dziekan Piotr Duksa wyraził zasadność postawionego przez Zespół postulatu, aby praktyki duszpasterskie miały dokumentację taką samą jak inne praktyki, czyli dziennik praktyk. Dodał, że najcenniejszą pracą Zespołu byłyby informacje, które miałyby swojego konkretnego adresata (dziekan, Rada Wydziału, kierownik katedry, nauczyciel itp.) dotyczące jego pracy, gdyż wtedy można do takiej informacji ustosunkować się i coś z nią zrobić. Jest przeciwnikiem sformułowań ogólnych, które w raporcie wystąpiły.
  - Rozwinęła się dyskusja dotycząca informacji, jakie powinien zawierać formularz protokołu analiz (temat, nazwisko), a także jakie prace poddawać analizie: np. wybrane losowo, przygotowane przez nauczyciela, jeden rodzaj prac? Dyskutowano też nad sprawą częstotliwości analiz prac a także dostępności sylabusów i jasności zapisów w sylabusie odnośnie do weryfikacji efektów kształcenia.
3. Przewodnicząca spotkania dr hab. K. Parzych, prof. UWM, zakończyła zebranie, dziękując za aktywny udział i cenne uwagi, które posłużą udoskonaleniu pracy Zespołu.

Protokół przygotowała

dr hab. Barbara Rozen, prof. UWM

Olsztyn, 27. 06. 2013 r.